

REJSEBREV 3. EFTERÅR 2016.

Fredag den 9. september. Autocamp Safari er nu ikke det værste sted man kan strande og vente på reservedele nordfra. Pladsen ligger ganske vist 10 km. fra den gamle by i Ulcinj og den lille havn. Men det er jo ikke noget problem med to gode cykler.

Ulcinj

Ulcinj.

At vi er i et delvis muslimsk land, ser vi mange beviser på. Moskeer og minareter er almindelige i gadebilledet, og klædedragten har også en tanke i den retning, selv om den ikke virker særlig ortodoks.

Der bliver hevet og trukket. Og givet et los i røven!

Hallalslagt kød er almindelig i Supermarkederne, og restauranterne er også med på den bølge. Slagtedyrene er måske knap så begejstrede for den tradition.

Vi oplevede i hvert tilfælde en families store bryderier med at få en ged ned af trapperne til en restaurants kælderetage. Den havde måske en anelse om, hvad der var på færde!

Efter en hyggelig rundtur med kolde fadøl, er vi klar til hjemturen. Men hvis geden ikke kendte legenden om offerlammet. Så havde vi heller ikke helt taget alle Ægyptens 10 plager i ed.

Der mangler tilsyneladende et par stykker endnu.

Vi når ikke mange halve meter ud af byen, før Torsten's cykelkæde knækker. Det sker nu lige ud for turistkontoret. Så hjælpen er nær.

Troede vi!

Men nej! Sagde den søde unge pige. I Montenegro cykler man ikke.

Her kører man i bil. Men vi kunne da prøve på et autoværksted. Her var muligvis hjælp at hente.

Vi får hende til at ringe efter en Taxa, der også kan rumme to cykler. Den venter vi længe på, uden at den dukker op. Længere henne af gaden, ud for et lille Supermarked, holder der een, vi prajer. Jo! Han kan skam køre med hvad som helst, hvor som helst, når det passer os. Men det var jo også en indkøbstur, da vi var ved at løbe tør for noget proviant. Så vi handler først ind inden afgang.

På turen har han godt gang i mobiltelefonen, og inden længe bedyrer han os med fagter og enkelte engelske brokker, at han skam kender en, der kan reparere cyklen. Men først kl. 9.00 dagen efter. Vi betaler for turen, og giver rigelig med drikkepenge. Turen kostede kun godt 11,00 €, og vi aftaler ny tur til byen lørdag kl. 9.00.

ČEVAPĐZINICA		QEBAPTORE	
HALLALL			
Čevapli	4.00	Čebapa	
Čevapli 1/2	2.00	Čebapa 1/2	
Pilešćavica	4.00	Pilešćavica	
Pilešćavica 1/2	2.00	Pilešćavica 1/2	
Punjeta pilešćavica	4.50	Pilešćavice e mješur	
Pilešć file	4.00	File pile	
Pilešć file 1/2	2.00	File pile 1/2	
Hamburger	1.80	Hamburger	
Kobasica	4.50	Kobasice	
Pilešć rašnjići	5.00	Mish pile nã hell	
Burek	10.00	Biftef	
Ramstek	7.50	Ramstek	
Šnicla	6.50	Bãrskollã	
Teladi kotlet	8.50	Kotlet viçi	
Mješano meso	10.00	Mish i pãrzier	
Rãšnjići	6.00	Mish nã hell	
Teladi medalloni	10.00	Medalloni viçi	
Čufte s korn	4.00	Čufte s copa	
Pilešć batak	3.50	Košeke pile	
Gastrana pila	1.50	Pije te gastrana	
Megavrana pila	1.50	Pije te gaz	
Mosa obična	1.00	Uje i thjevanje	
Gastrana voda	1.00	Uje mineral	

Mad til rimelige priser.

Lørdag den 10. september. Taxaen er der præcis som aftalt, og vi kører mod byen igen. I en lille sidegade ligger vores redningsmand. Et lille gadeværksted, der tilsyneladende havde rigelig at lave, og tog sig af alt fra gamle Tomos knallerter til bedagede motorsave.

Investeringen i værkstedsfaciliteter var til at overse.

Alt foregik på fortorvet, og al mulig ragelse og brugte stumper lå på et gammelt bord og en betonvæg.

For en sikkerheds skyld aftalte jeg med taxachaufføren, at han blev hidkaldt igen, hvis operationen mislykkedes.

Prisen for køreturen efter taxameter var igen godt 11,00 €.

Der blev lagt rigelig med drikkepenge. Men det kunne der ikke være tale om. I dag skulle jeg kun betale 10,00 €!

Efter et hurtigt overblik var "mekanikeren" ikke i tvivl om, at den lille sag kunne han let klare. Men den gamle mand med den lige så gammel Tomos kom først til mølle.

Men den gamle mand med den lige så gammel Tomos kom først til mølle.

Et styk reparation. "Vær så god"!

Og så blev det min tur.

Først til mølle.

Der blev taget et led af kæden. Og så blev den samlet igen. Ind imellem fik han en hjælpende hånd, især da kæden skulle den rigtige vej gennem gearskiftet.

Men operationen lykkedes tilsyneladende.

Og så står man igen med pungen i hånden og fuld af fordomme. Gu` ved, hvad det kan løbe op i?

Hvad det kostede? Nej! Det skulle han bestemt ikke have noget for. Det manglede bare!!

Så bliver man lidt flov, og nødtvunget fik jeg ham til at putte 5,00 € i lommen.

Om det holder vil så vise sig. Men jeg kom da helskindet hjem til campingpladsen.

Søndag den 11. september. Intet nyt siges at være godt nyt. Men her venter vi stadig på stumper til camperen. Vi ved dog så meget, at de er sendt fra Berlin fredag. Så der er vel håb forude. Og imens kan vi jo dykke ned i ”biblioteket”, og glæde os over, at der stadig er langt til bunden er nået.

Mandag den 12. september. Kan man ikke tale om andet, kan man jo altid konstatere, at vejret er helt fantastisk.

Og badestranden er jo lige ved hånden. At det ind imellem kniber med almindelig oprydning hos naboerne, kan vi jo være lige glade med. Vi kan bare holde os på vores side af hegnet.

"Læsetime"!

Tirsdag den 13. - Lørdag den 17. september. Om der sker noget!

Nej! Det er meget lidt.

Stumperne lader stadig vente på sig, men fredag ringer de fra værkstedet, og beder mig køre derind. Dog ikke med camperen. De vil blot fortælle, at pakken nu er ankommet til posthuser i **Podgorica**, 80 km. herfra, og der skal betales importtold, før den kan udleveres. De mener nu nok de kan finde en løsning, så vi ikke selv skal køre derop. Så går der nok nogle dage med den lille operation.

Man sørger for god udsigt til forfædrene.

Men i bedste fald, kan de have stumperne lørdag. Og det er jo i dag, men der er stadig ”intet nyt fra vestfronten”!

Vi fordriver tiden med lidt by-, bade- og indkøbsture. Cyklen holder da endnu, hvilket cykelsmeden var kendelig tilfreds med, da vi tilfældigt stødte på ham i byen.

7,00 € for vask og klip!

Vi møder ikke mange landsmænd her. Men Bjarne og Bente fra Odense kommer forbi. De er nu på vej hjemover, hvor Bente stadig har et lille ”nap” på arbejdsmarkedet, og er her kun et par dage. Det bliver til en del udveksling af erfaringer som autocampister i Europa.

Men de skal desværre videre, og har jo også en bil, der ikke har været forbi en gammel Serbisk tankstation. Den kører endnu, og forhåbentlig hele vejen hjem.

Bjarne og Bente på visit.

